

Sygn. akt IIIRC 621/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lutego 2015r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu, III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

**Przewodniczący: SSR Karolina Kosikowska- Kosmala**

**Protokolant: sekr. sąd. Joanna Mann**

Po rozpoznaniu w dniu 03 lutego 2015r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa S. B.

przeciwko małoletniemu K. M. reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową J. M.

o obniżenie alimentów

**I. oddała powództwo;**

**II. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa (kasa tutejszego Sądu) kwotę 120zł tytułem pokrycia opłaty sądowej.**

Na oryginale właściwy podpis.

**III RC 621/14**

## UZASADNIENIE

Powód S. B. pozwem wniesionym do tut. Sądu w dniu 20.10.2014r. wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych od niego na rzecz małoletniego syna K. M. przez tut. Sąd wyrokiem z dnia 14.10.2013r. wydanym w sprawie III RC 195/13 z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 200 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 12.09.2014r. został zatrzymany do odbycia kary pozbawienia wolności, która od tego czasu odbywa w zakładzie karnym we W.. Podał również, że poza małoletnim pozwanym ma na utrzymaniu syna ze związku konkubenckiego z A. S. oraz konkubinę, która z racji tego, że jego dwuletni syn ma zdiagnozowany autyzm dziecięcy nie może podjąć pracy zarobkowej z uwagi na konieczność zapewnienia małoletniemu całodobowej opieki.

W odpowiedzi na pozew przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego J. M. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pisma procesowego wskazała, że powód od momentu zasądzenia od niego alimentów uchylał się od ich uiszczania i aktualnie toczy się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne, a alimenty na małoletniego są pobierane z funduszu alimentacyjnego. Podkreśliła, że nie jest w stanie samodzielnie ponosić kosztów utrzymania syna, albowiem jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Utrzymuje się z prac dorywczych i pomocy socjalnej. Wskazała nadto, że powód już w trakcie poprzedniego postępowania nie wykonywał – jak twierdził – pracy zarobkowej, a mimo to ponosił koszty utrzymania zarówno swojego młodszego syna, jak i jego maki – A. S..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 14.10.2013r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt III RC 195/13 tut. Sąd ustalił ojcostwo S. B. nad małoletnim K. M. ur. (...) Tym samym wyrokiem Sąd nie przyznał powodowi władzy rodzicielskiej nad małoletnim. Nadto Sąd zasądził od powoda na rzecz małoletniego alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie, poczynając od dnia 11 lutego 2013r. płatne o dnia 10 – każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego – J. M..

Wyrok uprawomocnił się w dniu 5 listopada 2013r.

#### **Dowody:**

- odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego oraz wyrok z dnia 14.10.2013r. w aktach sprawy tut. Sądu o sygn. III RC 95/13.

Pozwany w toku sprawy o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane nie pracował zarobkowo i przebywał na utrzymaniu rodziców, z którymi zamieszkiwał. W tym czasie S. B. pozostawał w związku z inną kobietą, z którego miał syna. Od czerwca 2013r. był zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Wcześniej do stycznia 2013r. pracował jako spawacz u swojego brata i z tego tytułu uzyskiwał dochody na poziomie 3000 zł, w styczniu 2013r. został zatrzymany i osadzony w Areszcie Śledczym we W., gdzie przebywał do maja 2015r. Bezpośrednio przed zatrzymaniem wygrał w kasynie 40 000 zł. W okresie od 2005 do 2007r. pracował w K. z wynagrodzeniem 1200 zł netto, następnie wyjechał do Irlandii, gdzie pracował na budowach przez okres około pół roku. Po powrocie do kraju pracował również jako ochroniarz z wynagrodzeniem około 900 zł netto miesięcznie, a następnie jako przedstawiciel handlowy w banku z wynagrodzeniem około 4000 zł. Na swoje utrzymanie powód wydatkował około 500 zł miesięcznie, co przeznaczał na wyżywienie i zakup papierosów.

W dacie wskazanego wyroku J. M. zamieszkiwała wraz z synem, siostrą i bratem oraz mamą w mieszkaniu komunalnym we W. przy ul. (...). Mieszkanie było zadłużone, a opłaty za czynsz nie były uiszczane. J. M. była zarejestrowana jako osoba bezrobotna, utrzymywała się z pomocy finansowej brata i ojca. Małoletni K. miał wówczas 8 miesięcy, przebywał w domu wraz z matką, która sprawowała nad nim bezpośrednią pieczę. Już wówczas ojciec małoletniego nie utrzymywał kontaktów z synem, nie przyczyniał się również w jakikolwiek sposób do zaspokajania jego potrzeb. Na usprawiedliwione potrzeby K. M. składały się miesięczne wydatki na: wyżywienie: 200 – 300 zł, środki higieniczne i kosmetyczne – około 200 zł, odzież – 50 zł. W ich skład wchodziły również wydatki na leczenie incydentalne w wysokości jednorazowej około 30 zł.

#### **Dowody:**

- dokumenty zgromadzone w aktach sprawy tut. Sądu o sygn. III RC 95/13.

S. B. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej w sprawie II K 868/12 z dnia 7.01.2013r., który uprawomocnił się w dniu 29.08.2013r. został skazany za popełnienie czynu z art. 286 § 1 k.k. (przestępstwo oszustwa) na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Kolejnym wyrokiem tego Sądu wydanym w sprawie II K 525/11 z dnia 25.04.2013r., który uprawomocnił się w dniu 27.05.2014r. został skazany ponownie za popełnienie czynu z art. 286 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 7.01.2014r. S. B. po raz kolejny został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat. S. B. został osadzony w Zakładzie Karnym we W. w dniu 12.09.2014r., gdzie ma odbyć karę 2 lat pozbawienia wolności.

Powód od 1.12.2014r. jest zatrudniony w Zakładzie Karnym, gdzie w grudniu 2014r. osiągnął wynagrodzenie w wysokości 1040 zł brutto. Po potrąceniach z tytułu ubezpieczenia, zaliczki na podatek, obowiązkowych funduszy i akumulacji otrzymał do dyspozycji kwotę 350 zł i 150 zł na tzw. „kasę żelazną”. Stan konta depozytowego powoda na dzień 14.01.2015r. wynosił 353,65 zł. Innych dochodów, jak też majątku, nie posiada. Jest osobą zdrową. Otrzymywane w ZK pieniądze powód przelewa na rzecz swojego starszego syna B. B. i swojej konkubiny. Dopiero w lutym 2015r. S. B. utworzył stałe zlecenie na rzecz młodszego syna – małoletniego pozwanego, na rzecz którego, od tego czasu

przelewa kwotę 100 zł miesięcznie. Pozostałą kwotę swoich dochodów przelewa na rzecz syna z aktualnego związku konkubenckiego.

**Dowody:**

- przesłuchanie powoda S. B. – zapis na płycie CD k. 40;
- informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego k. 27-28;
- informacja z Zakładu Karnego z dnia 15.01.2015r. k. 33.

S. B. przed osadzeniem w Zakładzie Karnym zamieszkiwał ze swoją konkubiną A. S. i ich wspólnym synem – B. B. ur. (...) we W. przy ul. (...). Wymieniony przed osadzeniem w ZK pracował dorywczo i z tego tytułu uzyskiwał dochód na poziomie 1000 zł miesięcznie.

Konkubina powoda nie pracuje, jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. A. S. nigdy nie pracowała, nie ma wyuczonego zawodu. Pobiera z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej zasiłek pielęgnacyjny na syna w kwocie 153 zł miesięcznie, zasiłek rodzinny w kwocie 77 zł miesięcznie oraz zasiłek rehabilitacyjny w wysokości 60 zł miesięcznie.

U syna powoda – B. B. w 2014r. zdiagnozowano autyzm.

B. B. orzeczeniem (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. został zaliczony do osób niepełnosprawnych. Z orzeczenia wynika, że małoletni wymaga korzystania z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych oraz konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji. Małoletni nie wymaga natomiast konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Chłopiec od listopada 2014r. rozpoczął terapię (...) Sensorycznej w Centrum Neuropsychiatrii (...) we W.. Małoletni uczęszcza również raz w tygodniu do psychologa i raz w tygodniu do logopedy. Nadto matka powoda finansuje małoletniemu dodatkowe zabiegi rehabilitacyjne, których miesięczny koszt wynosi 280 zł.

Powód deklaruje, że koszt utrzymania małoletniego B. z uwagi na zdiagnozowany autyzm oraz skazę białkową wynosi około 1200 zł miesięcznie.

Od czasu osadzenia powoda w zakładzie karnym jego konkubina i syn zamieszkują wspólnie z jego matką, która pomaga im w utrzymaniu. Matka powoda uzyskuje dochody na poziomie 2000 zł miesięcznie.

**Dowody:**

- przesłuchanie powoda S. B. – zapis na płycie CD k. 40;
- zaświadczenie z N. z dnia 5.12.2014r. k. 32;
- orzeczenie o niepełnosprawności k. 34.

Powód od momentu obciążenia go obowiązkiem alimentacyjnym, nie uiszczał na rzecz syna K. zasądzonych alimentów. W następstwie powyższego przedstawicielka ustawowa małoletniego wystąpiła do komornika sądowego z wnioskiem o wszczęcie przeciwko powodowi postępowania egzekucyjnego. Z uwagi na bezskuteczność prowadzonej egzekucji, matka małoletniego pobiera alimenty na rzecz syna z funduszu alimentacyjnego. Powód w dniu 21.10.2014r. przelał bezpośrednio na konto MOPS we W. kwotę 1800 zł tytułem spłaty części zadłużenia alimentacyjnego, w następstwie czego postępowanie egzekucyjne co do tej kwoty zostało umorzone.

**Dowody:**

- przesłuchanie powoda S. B. – zapis na płycie CD k. 40;
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – J. M. – zapis na płycie CD k. 40;
- postanowienie Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu k. 20.

J. M. ma 19 lat, nie ma wyuczonego zawodu. Wymieniona nadal zamieszkuje wraz z synem, bratem i siostrą oraz matką w mieszkaniu komunalnym. Z uwagi na trudną sytuację finansową jej rodziny, opłaty za mieszkanie nie są regulowane. Zadłużenie z tytułu niezapłaconego czynszu wynosi aktualnie około 50 000 zł. Wymienieni uiszczają opłaty za energię elektryczną w wysokości po 300 – 350 zł miesięcznie oraz zakupują butlę gazową za kwotę 60 zł raz na okres 1,5 miesiąca.

Matka małoletniego aktualnie nie pracuje, zajmuje się małoletnim synem. Jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Do stycznia 2015r. pracowała dorywczo opiekując się dwojgiem dzieci, jednak w styczniu 2015r. rodzina, która zlecała jej pracę wyprowadziła się do innego miasta.

Matka małoletniego pobiera alimenty na syna z funduszu alimentacyjnego. Dodatkowo pobiera z MOPS zasiłek rodzinny w kwocie 77 zł miesięcznie. Z uwagi na trudną sytuację materialną w listopadzie 2014r. zwróciła się do MOPS we W. o pomoc finansową, w następstwie czego decyzją z dnia 21.11.2014r. został jej przyznany zasiłek celowy w kwocie 400 zł z przeznaczeniem na zakup żywności, środków czystości i higieny osobistej. W utrzymaniu J. M. pomaga jej matka, która ma także na utrzymaniu 10 – letnią siostrę J. i również pracuje dorywczo. J. M. korzysta także ze wsparcia finansowego swojego brata, który aktualnie jest zatrudniony na myjni samochodowej, uzyskując dochód w wysokości około 800 zł netto miesięcznie. Także matka powoda sporadycznie wspomaga J. M. w ten sposób, że kupuje na rzecz wnuka pampersy, kaszki. W Wigilię 2014r. przekazała jej kwotę 200 zł.

#### **Dowody:**

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – J. M. – zapis na płycie CD k. 40;
- decyzja MOPS z dnia 21.11.2014r. k. 21.

Małoletni K. M. ma 2 lata. Jego miesięczne usprawiedliwione potrzeby kształtują się na poziomie nie mniejszym aniżeli 600 zł miesięcznie i w ich skład wchodzi wydatki na: wyżywienie – 300 zł, pieluchy jednorazowe i chusteczki nawilżające – 120 zł, środki pielęgnacyjne – 35 zł, odzież i obuwie – 80 zł, oraz 1/5 uiszczanych opłat za energię elektryczną i zakup butli gazowej - około 70 zł.

Dodatkowo matka małoletniego w sierpniu 2014r. musiała zakupić synowi używany wózek spacerowy za kwotę 150 zł. Ponosi ona także wydatki na incydentalne leczenie chłopca, przeznaczając na ten cel jednorazowo około 50 zł.

#### **Dowody:**

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – J. M. – zapis na płycie CD k. 40.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zgromadzonych w niniejszej sprawie oraz sprawie tut. Sądu o sygn. akt: II RC 195/13 dokumentach, którym dał wiarę w całości. Podstawą ustaleń faktycznych stały się również dowody w postaci przesłuchania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego, które Sąd uznał za wiarygodne w całości, albowiem w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie, korespondowały one z treścią dowodów z dokumentów prywatnych zgromadzonych w sprawie. Sąd także w zdecydowanej części za wiarygodny uznał dowód w postaci przesłuchania powoda. Nie mniej waloru takiego nie przyznał jego oświadczeniom, gdzie opisuje swoją sytuację materialną przed osadzeniem w zakładzie karnym, a w szczególności w zakresie, w jakim twierdzi, że utrzymywał siebie oraz swoją konkubinę i ich wspólnego syna z pracy dorywczej, z tytułu wykonywania której dotrzymywał dochody na poziomie około 1000 zł miesięcznie. Powyższe w zestawieniu z innymi podanymi przez niego okolicznościami, tj. że jego konkubina nigdy nie pracowała, a potrzeby samego B. B. wynoszą około 1200 zł

miesięcznie stoi w rażącej sprzeczności z przedmiotowym oświadczeniem, stąd też przymiotu wiarygodności, nie może ono otrzymać.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dzieci wynika z treści art. 133 § 1 krio, który stanowi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymywać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny jest konsekwencją obowiązku troski o prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka.

W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 krio), przy zachowaniu reguł wynikających z art. 135 krio. Poprzez pojęcie „stosunków” należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Zatem zmiana stosunków to zmiana okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego - rozumie się przez to zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, które uzasadniają potrzebę skorygowania - zmniejszenia lub zwiększenia - wysokości świadczeń alimentacyjnych. Zaznaczyć trzeba, że zmiana stosunków będąca podstawą do zmiany orzeczenia musi zaistnieć po uprawomocnieniu się wyroku, w którym zasądzono alimenty (vide m. in. wyrok SN z dnia 25 maja 1999r. w sprawie o sygn. akt I CKN 274/99).

Powód uzasadniając żądanie pozwu oparł się na fakcie niemożności płacenia alimentów w dotychczasowej wysokości pomimo podjęcia pracy w zakładzie karnym, właśnie z uwagi na odbywanie przez niego kary pozbawienia wolności. Swoje żądanie uzasadniał również tym, że po dacie zasądzenia alimentów na rzecz małoletniego pozwanego u jego drugiego, starszego syna zdiagnozowano autyzm i w związku z tym koszty jego utrzymania są wyższe, a nadto musi on również ponosić koszty utrzymania swojej konkubiny, która nie może podjąć pracy z uwagi na konieczność sprawowania nad ich synem całodobowej opieki.

Oceniając, czy zachodzą przesłanki do obniżenia wysokości obowiązku alimentacyjnego, Sąd porównał aktualną sytuację stron z ich sytuacją w dacie ustalenia obowiązku alimentacyjnego.

Z zeznań powoda złożonych w ramach poprzedniego postępowania i obecnie, wynika, że jego faktyczna sytuacja zarobkowa uległa poprawie. Wówczas bowiem wymieniony nie świadczył pracy, był zarejestrowany jako osoba bezrobotna i był na utrzymaniu swoich rodziców. Aktualnie zaś z tytułu wykonywanej w Zakładzie Karnym pracy uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 1040 zł brutto miesięcznie, z czego na rękę otrzymuje średnio 500 zł miesięcznie. Nie mniej pamiętać należy, że zakres obowiązku alimentacyjnego zależy nie od faktycznie uzyskiwanych przez zobowiązanego do alimentacji dochodów, a od jego możliwości zakrojowych. Z tego właśnie względu tutaj Sąd ustalając pierwotnie wysokość zobowiązania alimentacyjnego powoda względem syna w sprawie o sygn. akt: III RC 195/13 na podstawie dowodu z przesłuchania S. B. i zgromadzonych w sprawie pozostałych dochodów, ustalał jego potencjalne możliwości zarobkowe, a więc nie w oparciu o ówczasnie osiągnięte dochody, a w zasadzie ich brak, a w parciu o dochody, jakie winien uzyskać przy pełnym wykorzystaniu swojego wykształcenia i doświadczenia zawodowego, opierając się na wynagrodzeniu, jakie uzyskiwał zanim został osadzony w areszcie śledczym w styczniu 2014r. Faktem jest, że Sąd nie dysponuje pisemnymi motywami poprzedniego rozstrzygnięcia, ale uwzględniając tylko dowód z przesłuchania powoda, który słuchany przed Sądem w dniu 14.10.2013r. dokładnie opisał gdzie wcześniej pracował i jakie dochody osiągał, co jest szczegółowo wskazane w stanie faktycznym, przyjąć należy, że możliwości zarobkowe powoda w tamtym czasie kształtowały się na poziomie nie mniejszym aniżeli 2000 zł miesięcznie.

Sąd ma także świadomość, że powód odbywając karę pozbawienia wolności nie ma możliwości swobodnego poszukiwania pracy a zarobki, jakie osiąga w Zakładzie Karnym są znacząco niższe w stosunku do zarobków osiągniętych na wolności w dacie przed styczniem 2013r. Nie mniej zdarzenia, w wyniku których faktycznie zmieniła się sytuacja powoda, zdaniem Sądu, nie uzasadniają skutecznego powoływania się powoda na tę niewątpliwą zmianę.

Zdaniem Sądu bowiem, okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają, zastosowanie regulacji zawartej w art. 136 k.r.o., a mianowicie, że jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.

Jak wynika bowiem ze stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale składu 7 sędziów z dnia 26.05. 1995 r. w sprawie III CZP 178/94 możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji, który odbywa karę pozbawienia wolności ustala się według zasad określonych w art. 135 k.r.o. Z uwagi na okoliczności sprawy, sąd może nie uwzględnić zmiany niekorzystnej dla możliwości zarobkowych zobowiązanego, jaką spowodowało umieszczenie go w zakładzie karnym (art. 136 k.r.o.). Wyjątkowy charakter przepisu art. 136 k.r.o. - jak podkreślono w uzasadnieniu omawianej uchwały - nie wyklucza możliwości jego zastosowania, w sytuacji gdy osoba, która była już zobowiązana do świadczeń alimentacyjnych lub powinna liczyć się z rychłym powstaniem takiego obowiązku, dopuściła do utraty zatrudnienia czy możliwości jego uzyskania przez to, że w wyniku popełnienia przestępstwa została pozbawiona wolności. Chodzić tu będzie wyłącznie o takie wypadki, które w świetle zasad doświadczenia życiowego i współżycia społecznego uzasadniają potraktowanie osoby pozbawionej wolności na równi z zobowiązanym, który dobrowolnie, bez ważnych powodów, uszczupła swoje zdolności zarobkowe w sposób wskazany w art. 136 k.r.o., lekceważąc obowiązek alimentacyjny. Zdarzenia wymienione w art. 136 k.r.o. muszą być wynikiem działalności zobowiązanego, podejmowanej in fraudem osoby uprawnionej. Ten motyw ustawodawczy jest wyraźnie dostrzegalny w unormowaniu, które stanowi o braku ważnych powodów zrzeczenia się prawa lub zatrudnienia albo podjęcia pracy mniej zyskownej. Wymienione zdarzenia są, przeto aktami dobrowolnymi. Nie chodzi tu przy tym jedynie o złą wolę zobowiązanego, o świadome szkodenie interesowi rodziny, lecz ogólnie o postawę nieliczenia się z potrzebami członków rodziny uprawnionych do otrzymania środków utrzymania.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszego procesu oraz biorąc pod uwagę fakt, że powód został skazany na karę pozbawienia wolności za przestępstwo oszustwa aż trzykrotnie wyrokami z dnia 7.01.2013r. , 25.04.2013r. i 7.01.2014r. i wreszcie w następstwie powyższego osadzony w Zakładzie Karnym w dniu 12.09.2014r., a więc przed upływem 3 lat od dochodzenia obniżenia świadczenia alimentacyjnego, Sąd uznał, że zasadnym jest zastosowanie w tym postępowaniu przepisu art. 136 k.r.o. przy ustalaniu możliwości majątkowych i zarobkowych powoda.

S. B. bowiem dopuszczając się przestępstwa umyślnego - oszustwa, czynił to dobrowolnie i winien w ocenie Sądu liczyć się z konsekwencjami, jakie niesie ze sobą naruszenie przepisów prawa, z osadzeniem w zakładzie karnym włącznie.

Konsekwencją powyższego jest ustalenie możliwości zarobkowych powoda, który odbywa obecnie karę pozbawienia wolności poprzez zastosowanie zasady ogólnej, u podłoża której leży fikcja, pozwalająca na ustalenie zakresu świadczenia alimentacyjnego na podstawie zarobków, które S. B. mógłby uzyskać, gdyby nie został osadzony.

W tym stanie rzeczy uznać należało, iż możliwości zarobkowe powoda nadal kształtują się na poziomie nie mniejszym aniżeli 2000 zł netto. Sąd ustalając na wskazanym poziomie możliwości zarobkowe powoda, uśrednił deklarowane przez niego dochody w trakcie rozprawy w dniu 14.10.2013r., gdzie wskazał on, że do stycznia 2013r. pracował jako spawacz u swojego brata, gdzie osiągał dochody na poziomie 3000 zł miesięcznie, w okresie od 2005 do 2007r. pracował w K. z wynagrodzeniem 1200 zł netto, następnie wyjechał do Irlandii, gdzie pracował na budowach przez okres około pół roku. Po powrocie do kraju pracował również jako ochroniarz z wynagrodzeniem około 900 zł netto miesięcznie, a następnie jako przedstawiciel handlowy w banku z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości około 4000 zł.

Odnosząc się do drugiej podnoszonej przez powoda okoliczności, tj. faktu, że ma na utrzymaniu także syna ze związku z A. S., u którego stwierdzono autyzm, w związku z czym wymaga całodobowej opieki ze strony matki, Sąd przyjął, że powyższe okoliczności także nie mogą mieć wpływu na zmniejszenie obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego pozwanego. W pierwszej kolejności wskazać należy, że małoletni B. B. urodził się w dniu (...), a zatem pół roku wcześniej aniżeli małoletni pozwany. Jak wnika z twierdzeń J. M. już na etapie poprzedniego

postępowania sądowego w sprawie III RC 195/13 powód zamieszkiwał ze swoją obecną konkubina i synem. Wbrew twierdzeniom powoda fakt, że u małoletniego B. zdiagnozowano autyzm nie oznacza, że nie może on uczęszczać do przedszkola integracyjnego i wymaga całodobowej opieki osób trzecich. Przeciwne wnioski sformułowane są w orzeczeniu o niepełnosprawności małoletniego, z którego wprost wynika, że małoletni nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Wymaga natomiast korzystania z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Zdaniem Sądu, uwzględniając fakt trudnej sytuacji finansowej w jakiej w chwili obecnej znalazła się – zdaniem S. B. – jego rodzina, A. S. mogłaby podjąć pracę zarobkową, gdyby zapewniła synowi opiekę ze strony pracowników przedszkola. Nadto uwzględniając okoliczność, że potrzeby małoletniego B. B. wynoszą 1200 zł miesięcznie, a jego matka z opieki społecznej otrzymuje miesięcznie kwotę około 290 zł, kwotę 350 zł zaś uzyskuje od powoda, który przesyła jej swoje całe wynagrodzenie z pracy w Zakładzie Karnym, rodzi się pytanie skąd A. S. uzyskuje dodatkowe 560 zł na utrzymanie syna oraz środki na utrzymanie siebie i pokrycie choć w części kosztów zajmowanego mieszkania. W ocenie Sądu mało prawdopodobnym jest by koszty te w całości były pokrywane przez matkę powoda, która uzyskuje dochody na poziomie 2000 zł, z których musi utrzymać siebie i pomaga jeszcze finansowo swojemu drugiemu wnukowi – małoletniemu pozwanemu. W świetle tych okoliczności, w ocenie Sądu konkubina powoda oraz ich wspólny syn nie znajdują się w tak dramatycznej sytuacji finansowej, jak wskazuje powód. Znamiennym przy tym jest, że powód od momentu obciążenia go obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz pozwanego, konsekwentnie uchyla się od ich uiszczania na jego rzecz. Nie utrzymuje ani z nim, ani z jego matką kontaktów. Po osadzeniu w zakładzie karnym w październiku 2014r. wpłacił na konto MOPS we W. kwotę 1800 zł tytułem spłaty części zaległych alimentów, a dopiero od lutego 2015r. przelewa na rzecz małoletniego pozwanego kwotę 100 zł miesięcznie. Postępowanie powoda, który tak znacznie różnicuje traktowanie swoich dwóch synów, nie może znaleźć akceptacji ze strony Sądu.

Zdaniem Sądu, argumenty powołane przez powoda na uzasadnienie swojego żądania w żaden sposób nie przemawiają za uwzględnieniem powództwa i zmniejszeniem i tak niewysokich alimentów na rzecz uprawnionego. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że od momentu uprawomocnienia się wyroku, którym Sąd ustalił alimenty na rzecz pozwanego w kwocie po 400 zł miesięcznie, a więc od 5.11.2013r. uzasadnione potrzeby małoletniego na pewno nie uległy zmniejszeniu. Aktualnie kształtują się one na poziomie nie mniejszym aniżeli 600 zł miesięcznie, czego powód nie kwestionuje. Podkreślić trzeba również, że przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego wlicza w ich poczet jedynie najbardziej podstawowe wydatki na utrzymanie chłopca.

Co godne uwagi, od daty uprawomocnienia się poprzedniego wyroku, nie wzrosły również możliwości zarobkowe matki małoletniego, która nadal nie pracuje, jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Wymieniona sprawuje opiekę nad dwuletnim pozwanym, korzysta z pomocy socjalnej i wsparcia najbliższej rodziny. W styczniu 2015r. straciła dodatkowe źródło utrzymania z tytułu świadczonej pracy dorywczej -opieki nad dziećmi.

Podsumowując, Sąd stwierdza, że świadczenie renty alimentacyjnej w wysokości 400 zł miesięcznie nie przekracza zarobkowych możliwości powoda, a pozbawienie małoletniego pozwanego znacznej części tego źródła utrzymania byłoby dla niego krzywdzące i uniemożliwiłoby zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb. Z tych względów Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł w pkt I wyroku.

O kosztach orzeczono zgodnie z wynikającą z art. 98§1 kpc zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powoda, którego żądanie w całości zostało oddalone, obciążono kosztami procesu, na które składała się opłata sądowa od pozwu, której powód nie uiścił przy zainicjowaniu postępowania.